

По-четверте, активне використання новітніх технологій просування, агресивна маркетингова стратегія, чутливість до змін ринкового й споживацького середовища із швидкою та адекватною реакцією на подразнювачі, гнучка маркетингова політика, високий рівень відповідальності за якість і правдивість подання рекламної інформації.

Отже, розміщення рекламної інформації на шпальтах періодичних видань в цілому – це не просто вид бізнесу, це складна форма спілкування, взаємодії та взаємовпливу людей, у результаті якого вони набувають деяких інших засобів для подальшої комунікації з іншими людьми.

Список використаних джерел

1. Джефкінс Ф. Реклама: практик. посіб. : Пер. з 4-го англ. вид. / Доповнення і редакція Д. Ядіна / Френк Джефкінс. – К. : Т-во «Знання», КОО, 2001. – 456 с.
2. Мелешенко О. К. Інформація, інформаційний. Словник термінів і понять для журналістів і політологів / О. К. Мелешенко, А. А. Чічановський, В. І. Шкляр. – К. : Грамота, 2007. – 72 с.

Мох Юлія Андріївна

Кандидат педагогічних наук

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

Радченко Олена Іванівна

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

THE ROLE OF TASKS AND TEXTS IN LANGUAGE TEACHING

The every-day, non-technical meaning of task is a piece of work that can be undertaken by a person. Tasks are the thousand and one things we do every day, either for ourselves or for others, either freely, or for reward, or because we feel obliged. Brushing our teeth, writing an essay, borrowing a book are all examples of tasks. Many, if not most, tasks we perform involving the processing of a language in some shape or form.

Performing a task properly depends on two things: the different kinds of competences we have available, and the difficulty and complexity of the task itself. Let us take the example of making an omelet. This task involves a number of subtasks: reading the recipe, collecting the ingredients, breaking and whisking the eggs, heating the frying pan, etc. It is, therefore, a moderately complex task in itself. Our skills at each of the subtasks may vary. Even if we have never made an omelet, we may be able to break an egg completely. However, we may have other competences available in the form of another person or persons to help us. The moderate difficulty of the task may be increased by time pressure, or by the knowledge that the product is to be assessed. Thus the inherent difficulty of the task and the competences we have available play a key role in how we will perform the task.

When the task is a purely linguistic one, the same holds come into play. When the task is in a language that we are learning, our competence in the language, and the difficulty of processing that language will have a major effect on how well we perform the task. As we have seen more than once already, all the different aspects involved in communication play a role in the type of language to be used, and therefore in the difficulty of processing language.

Once we produce language, we have produced a text that is independent of us. When we are chatting to someone, what we say is a text, or at least a part of a larger text, just as a novel or a poem produced in the written medium by a writer is a text. A text serves as input to be processed by some other language user; when we are chatting, the text we produce is processed by our friend, who in turn produces a text which we process. We may be the producer, or a receiver, or both at the same time, but both partners in communication must process it. So, what we and our colleagues say to one another on the train on the way to work is a text, even though the sound is gone as soon as it is produced (unless we are recording). The conversations of other people in the train (including that of the girl in front of us using her mobile phone) are also texts, as are the advertisements, the ticket or pass we use, the announcements, the lyrics on the headset of the person behind us to which we are half-listening.

The text is central to any act of linguistic communication, the external, objective link between a producer and receiver, whether they are communicating face to face or at a distance. Obviously, the

relationship between the producer(s) and receiver(s) of a text on the one hand, and the text itself on the other, will vary depending on the involvement of each of the partners in the communication. When chatting with a friend, we both take part in the production and reception of the bits of the larger text (or discourse), whereas, when we are translating a letter for a receiver who uses another language, we have no real say in the actual content of the text. Similarly, the medium in which a text is carried will affect the nature of the text. Written texts do not use the same means of emphasis as spoken texts. Different kinds of written texts also vary in important ways.

Because tasks and texts are so intimately related, with most tasks we perform requiring some type of text, and all texts involving some task or other, we may need to look in some detail at how tasks and texts relate in our daily life. Even in the relatively simple task of getting to work by public transport in the morning, a number of texts are involved: a bus or train timetable, the indication of the destination, a bus- or train-pass or ticket, an interaction with the bus-driver, a signal to the driver to stop. We are unlikely to have processed most of these linguistic texts for some time. For example, when was the last time we read what was on our bus or train ticket?

However, the task of taking a bus or train takes on a totally different perspective if we are in a foreign country whose language we do not know very well. Any one of the texts listed above is a potential source of difficulty. We may have to call for assistance before or during the performance of this quite banal task.

We consider that texts and tasks are related in that many tasks involve processing texts for their proper performance, but the performance of a task frequently also involves the production of further texts – those involved with the management and organizing of the task itself that is to be performed. The kind of text produced or received will, therefore, vary in quite important ways depending on a whole series of aspects of the communicative act, such as where it is taking place, who is involved, and the medium being used.

Гнатчук Оксана Степанівна

Кандидат історичних наук, доцент

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

ІНСТИТУТ ОСВІТИ ЯК РУШІЙНИЙ ФАКТОР РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА

Аналіз сутності інституту освіти в сучасному, інформаційному суспільстві як рушійної сили розвитку суспільства, що має вплив на всі форми суспільного виробництва, набуває все більшої актуальності, так, як стає важливим чинником формування розвитку індивідів.

Інститут освіти як соціальний інститут виступає як певний тип соціального зв'язку людей, їхнього духовного формування, формування їхньої свідомості, формування форми спілкування, долучення більш соціалізованого індивіда до більш високого рівня інформації. Продуктом конкретної людської праці, зокрема інтелектуальної, стає критично мислячий розум, що реагує на навколишнє середовище, яке перебуває у стані трансформації. Соціальний статус особистості при цьому визначається рівнем її поінформованості. Тобто від якості освіти залежить, з яким світоглядом, знаннями, громадянською позицією увійде молоде покоління в суспільство.

Зміни в освіті як соціальній системі, функціонування освіти як підсистеми суспільства, механізми взаємних змін суспільства і освіти – це проблемне поле для наукових пошуків багатьох дослідників. Представники різних теоретичних напрямків і течій відрізняються своїми уявленнями про визначальні фактори соціальних змін. Деякі з них за визначальний фактор трансформацій беруть культурний, інші – економічний тощо. Виокремлені також різноманітні функціоналістські, структурно-функціоналістські, системні, конфліктні теоретизування, представниками яких є класики соціології О. Конт, Г. Спенсер, Е. Дюркгейм, К. Маркс та ін. На сучасному етапі питання трансформацій в пострадянських суспільствах досліджують Є. Головаха, Т. Заславська, Н. Паніна та ін.